Dosarul nr. 3-14/2024
2-240026694-12-3-04012024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 aprilie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina Panfil
Grefier Eugenia Dîrțu

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Cijicenco Alexandru împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

c o n s t a t ă :

Argumentele participanților la proces:

La data de 04 ianuarie 2024, Cijicenco Alexandru s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la data de 27.12.2023 reclamantul a fost informat despre rezultatele Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale petrecut de către CNA în cadrul SA „Drumuri Căușeni" fiind anexate 2 rupturi de text și un raport despre activitatea tuturor societăților pe acțiuni din țară care activează în domeniul exploatării și reparării drumurilor.

Citează fabula, *„agentul public Gorin Alexandru șef de sector în cadrul SA „Drumuri Căușeni" în discuții cu testorul care s-a dresat cu încheierea unui contract prestări servicii pentru construcția și reparație unui drum, fiind delegat de către agentul Public Cijicenco Al-dru a admis manifestări de corupție în activitatea sa manifestate prin acceptarea returnării unei sume de bani „otcat" din cadrul contractului care urma a fi încheiet. în timp ce Gorin A-ra definitiva volumele lucrărilor și valoarea contractului testorul a comunicat agentului public Gorin Al-ruc că acesta trebuie să mărească suma cu 10% ceea ce ar reprezenta suma pentru remunerarea factorilor decizionali din cadrul administratorilor grantului. Agentul public Gorin Al-ru i-a comunicat testerului că acest fapt urmează a fi discutat cu directorul societății Cijicenco Al-ru. Ulterior testorul a insistat la agentul public Gorin Al-ru cu întrebarea dacă a discutat cu agentul public Cijicenco Al-ru despre acest fapt, iar Gorin i-a comunicat că a discutat cu agentul public Cijicenco Al-ru și acesta ia zis să întocmească un contract de subantrepriză și cu testorul se vor achita subantreprenorii. Agentul public Cijicenco Al-ru i-a comunicat testerului că a discutat cu agentul public Gorin Al-ru și i-a zis „cum să facă tăt„*

confirmînd astfel faptul că el cunoaşte despre mărirea sumei contractului cu 10% care ulterior vor fi oferiți persoanelor care administrează proiectul. Testorul a insistat să fie pregătit proiectul și devizul, iar agentul public Cijicenco Al- ru l-a asigurat pe testor că agentul public Gorin Al-ru va pregăti devizul și cheltuielile cît mai rapid".

Drept rezultat autoritatea care a efectuat testul a apreciat rezultatul testului ca fiind negativ, adică: manifestări de corupție în activitatea sa manifestate prin acceptarea returnării unei sume de bani „otcat" din cadrai contractului care urma a fi încheiat.

Consideră poziția autorității ca fiind una subiectivă, eronată, iar calificarea testului cu rezultatul negativ ca fiind neîntemeiată din următoarele considerente: Decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul evaluării integrității instituționale se i-a de către instituția care evaluează integritatea instituțională și se autorizează de către instanța de judecată care este competentă în conformitate cu prevederile art. 343^6 din Codul de procedură civilă. Decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale și autorizarea sunt confidențiale până la transmiterea raportului privind rezultatele evaluării integrității instituționale entității publice sau organului de autoadministrate în conformitate cu art. 18 alin.(5) din prezenta lege.

În decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale se indică: a) motivele inițierii testării integrității profesionale în cadrul entității publice supuse evaluării integrității instituționale; b) riscurile de corupție identificate în cadrul entității publice; c) obiectivele testării integrității profesionale a agenților publici din cadrul entității publice; d) categoriile de agenți publici din cadrul entității publice selectați pentru a fi supuși testării integrității profesionale; e) eșantionul agenților publici care urmează a fi testați, în funcție de capacitatea Centrului Național Anticorupție și a Serviciului de Informații și Securitate de a efectua testarea integrității profesionale a unui număr reprezentativ de agenți publici; f) posibilitatea utilizării mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației, precum și posibilitatea promisiunii sau transmiterii bunurilor, oferirii serviciilor, acordării privilegiilor și avantajelor în vederea fixării comportamentului manifestat de agenții publici și a nedeconspirării activității testorilor; g) alte informații relevante pentru realizarea testării integrității profesionale.

Testorii își desfășoară activitatea în mod confidențial. în acest scop, testorii pot recurge la mijloacele și metodele prevăzute la art.9 alin.(1) lit.c) Legii 325/13.

Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională se face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea instituțiilor care evaluează integritatea instituțională sau din alte surse, precum și cu posibilitatea transmiterii bunurilor, oferirii serviciilor, acordării privilegiilor și avantajelor, doar în condițiile reflectării acestor mijloace și posibilități în decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale, autorizată conform art. 14"

Rezultatul testului de integritate profesională este apreciat drept: a) pozitiv - dacă agentul public testat a dat dovadă de integritate profesională, respectând obligațiile prevăzute la art.7

alin.(2) lit.a)-c); b) negativ - dacă agentul public testat nu a respectat obligațiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)-c); c) neconcludent - dacă comportamentul agentului public testat nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ, precum și în situațiile în care testul de integritate profesională a fost realizat cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

Potrivit prevederilor art. 7 alin.(2) al Legii 325/13 agenții publici au obligația: să nu admită manifestări de corupție; să denunțe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicați în acțiunile prevăzute mai sus; să denunțe imediat influențele necorespunzătoare, să declare cadourile și conflictul de interese în conformitate cu legislația.

Potrivit art.4 Legii 325, *evaluarea integrității instituționale* - proces de identificare a riscurilor de corupție în cadrul entității publice cu ajutorul metodelor analitice și practice (testarea integrității profesionale), de descriere a factorilor care determină riscurile identificate și consecințele acestora, precum și de oferire a recomandărilor pentru diminuarea lor, desfășurat în conformitate cu prevederile prezentei legi; *test de integritate profesională* - creare și aplicare de către testor a unor situații virtuale, simulate, similare celor din activitatea de serviciu, materializate prin operațiuni disimulate, condiționate de activitatea și comportamentul agentului public testat, în vederea urmăririi pasive și stabilirii reacției și a conduitei acestuia, determinînd astfel gradul de afectare a climatului de integritate instituțională și riscurile de corupție în cadrul entității publice în procesul evaluării integrității instituționale.

În speță nici Gorin Alexandru în calitatea de șef de sector și nici Cijicenco Alexandru angajați în cadrul SA „Drumuri Căușeni” nu sunt agenți publici. Astfel așa zisul proces de evaluare instituțională și profesională s-a efectuat asupra unor persoane juridică și salariați din cadrul acestor întreprinderi cu capital de stat care nu sunt subiecți ai Legii 325 în contextul art.6. Astfel nici Gorin Alexandru nici Cijicenco Alexandru nu exercită o funcție publică, o funcție publică cu statut special, o funcție de demnitate publică, este angajată în cabinetul persoanei cu funcție de demnitate publică sau prestează servicii de interes public, precum și alesul local în sensul Legii nr.82 din 25.05.2017.

Conform art. 10 Legii 325 Obligațiile extinse de declarare a potențialelor interese personale și conflicte de interese presupun depunerea de către testorul selectat a unei declarații pe proprie răspundere cu privire la locurile de muncă anterioare, relațiile de rudenie, prietenie sau ostilitate din viața lor privată cu oricare agent public a cărui testare a integrității profesionale este de competența instituției din care testorul respectiv face parte. Declarația depusă se actualizează semestrial de către tester, precum și ori de cîte ori testerului îi devine cunoscut faptul că urmează să aplice un test de integritate profesională în privința agentului public, relația cu care din viața lui privată nu a fost inclusă în declarația depusă și/sau actualizată anterior. Rezultatul testului de integritate profesională desfășurat în privința unui agent public cu încălcarea prevederilor alin.(4) și alin.(5) este apreciat de către instanța de judecată ca neconcludent, în condițiile art. 17

În acest sens având în vedere faptul că Cijicenco Al-ru nu are acces la o asemenea declarație a testerului, poate fi supus îndoielii existența unei asemenea declarații. SAU chiar de aici apare întrebarea „dar poate testorul este în conflict cu subiectul testat, ori are o satisfacție

(interes) să provoace un agent public de circulație la comiterea unor fapte corupționale. Tot aici ar fi oportun ca instanța de contencios care va examina prezenta cerere să consulte declarația testerului, ca material cu grifa secretă, pentru a stabili faptele invocate supra.

Sau invocarea faptului încălcării art.7 alin.2 lit a) Legii 325 nu este susținută prin mijloace de probe. Or, chiar din descrierea fabulei, din raportul privind rezultatele testării nu se desprinde acest fapt, în contextul când însăși testorul a invocat sintagmele ”trebuie sa mărească suma contractului cu 10%”, dar nu subiecții testați i-au propus această modalitate. Astfel consideră că subiectul testat, posibil Gorin, considerând cerința testerului de restituire a mijloacelor bănești ca una ilegală i-a propus testerului încheierea contractelor de subantrepriză și exercitarea acțiunii solicitate (restituirea unei sume de bani) prin solicitarea sumei de la subantreprenor, dar nu de la SA „Drumuri Căușeni”. Prin urmare având în vedere că așa zisele probe, în susținerea poziției sale au fost manipulate, prin completări, ștergeri de convorbiri, redactarea de stenogramelor prin concluzii proprii, contrare înregistrărilor audio - nu reprezintă de cât o acțiune de depășire, de către „așa zisul tester” a obligațiunii de urmărire pasive în așa zisa situație creată.

Mai declară Gorin Alexandru că nu a discutat cu Cijicenco Alexandru propunerea testerului de a majora suma contractului cu 10% iar înserarea în raport de testare a integrității a unei asemenea concluzii a fost doar inițiativa așa zisului testor.

Susține reclamantul că, din înregistrarea audio, care este una foarte neclară și indescifrabilă, prezintă în sine manipulări prin ștergeri de înregistrări, posibil și montări audio, nu se poate constata un oarecare comportament a subiectului testat și la fel nu se poate constatat asemenea discuții care sunt stenografiate de către testori. sau s-ar presupune că așa zisa stenogramă a convorbirilor înregistrate de testor este pe alocuri falsificată. Tot aici menționează că nu dispune de informații privind omologarea dispozitivului de înregistrare video. Sau din interes propriu și/sau în scop de a obține dividente din activitatea de testor, numitul putea recurge și la montare (trucarea) înregistrărilor.

Notează că, chiar din discuția stenografiată nu se poate constata un oarecare comportament corupțional al reclamantului. Or în discuții cu Gorin Al-ru testorul personal i-a propus o modalitate de cîștig pe care urma să-1 aibă testorul la ce Gorin i-a zis că să încheie contracte de subantrepriză iar subantreprenorii să-i achite presupusul „otcat” adică prin evitarea unor acțiuni din partea antreprenorului SA „Drumuri Căușeni”, iar în cadrul discuțiilor cu Cijicenco Al-ru acesta i-a comunicat că a dat indicație subalternului Gorin să facă devizul. Or sintagma „să facă tăt” nu este o confirmare a faptului că Gorin Al-ru i-a comunicat Iui Cijicenco Al-ru discuția despre cele 10%, aceasta fiind o concluzie subiectivă a testorului și manifestarea unui comportament activ din partea acestuia. Prin urmare și așa zisa calificare a testului cu rezultat negativ este una eronată.

Constat că adresarea testorului către Gorin reprezintă o adresare generală și fără conținut informativ suficient pentru formularea unei opinii despre caracterul ilegal al întrebărilor puse, iar din discuție purtata nu rezultă ca Gorin sau Cijicenco au acceptat vreo propunere ilegală din partea testorului.

A menționat că, Gorin Al-ru nu a fost delegat în mod special pentru a purta o discuție cu testorul care se interesa de reparația unui drum, aceasta fiind în obligațiunea sa de serviciu, adică întocmirea devizelor de cheltuieli la prestarea serviciilor de antrepriză pentru beneficiari.

Într-o altă ordine de idei: 1. în urma examinării așa zisului material probatoriu prezentat de către CNA pe diferite bucăți de foaie cu text tipărit care nu are o consecutivitate, cu un răspuns la întrebări invocând sintagma „secret" constat poziția autorității administrative-pârâte ca fiind una subiectivă, eronată, iar calificarea testului cu rezultatul negativ ca fiind neîntemeiat.

Susține că, în speță s-a încălcat art.6&l al Convenției CtEDO, prin faptul că partea reclamantă nu a avut acces la toate informațiile, astfel încălcîndu-se dreptul la procedură contradictorie și la egalitatea armelor în process, (a se vedea cauza Corneschi/Romaniei nr.21609/16).

Astfel rezultatul testului integrității profesionale și materialele restului nu pot fi utilizate ca probe în procesul pendinte din considerentul că admisibilitatea lor este afectată de nerespectarea interesului public, a drepturilor și libertăților omului, precum și a condițiilor de desecretizare.

La fel nu este clar dacă în decizia de inițiere a testării integrității profesionale este vizat cumva Cijicenco Alexandru și Gorin Alexandru sau cum acesta a fost selectat de către testor în cadrul activității de testare.

În speță Cijicenco Alexandru și Gorin Alexandru nu au fost subiecți de investigații în cadrul unor cauze contravenționale/penale, sau în investigații jurnalistice pentru a putea cumva a fi suspect în manifestarea activităților de corupere sau conexe acestora.

Astfel consideră că nu era temei pentru a supune testului integrității profesionale Cijicenco Alexandru și Gorin Alexandru în lipsa unor informații compromițătoare.

Consideră că, acest testor de integritate a depășit, în cadrul activității sale urmărirea pasivă a situației simulate, trecînd la provocarea agentului public în vederea purtării unor anumitor discuții convenabile sie.

A indicat că, dacă să califice convorbirea testorului cu reclamantul ca o provocare atunci în condițiile practicii CEDO acestea nu pot fi folosite în calitate de probe nici în cadrul unui proces civil. Sau în Cauza Teixeira de Castro c. Portugaliei, hotărârea din 9 iunie 1998 este prima data când Curtea a analizat dacă activitatea celor doi ofițeri de poliție a depășit sau nu activitatea caracteristică unor agenți sub acoperire, reținând că aceștia au provocat comiterea faptei, neexistând niciun indiciu că aceasta ar fi fost comisă fără intervenția lor. Curtea a relatat ca autoritățile judecătorești sunt obligate să analizeze aspectele de fapt ale cauzei și să ia măsurile necesare pentru a descoperi adevărul și pentru a stabili dacă a existat vreo instigare; nu există nicio probă care să indice că petentul ar fi săvârșit anterior vreo infracțiune, mai ales de corupție; autoritățile nu pot fi exonerate de răspundere pentru acțiunile ofițerilor de poliție, prin simpla susținere că ei au acționat în nume propriu, deși îndeplineau îndatoriri de serviciu și chiar prin procedura de autorizare a comportamentului simulat, autoritățile au legitimat post factum faza preliminară și s-au folosit de rezultatele ei.

Curtea Europeana aduce în discuție cele doua noțiuni „provocarea" (incitement) si „capcana" (entrapment) : "Atunci când se confrunta cu invocarea provocării sau capcanei, Curtea

va incerca sa stabilească daca a avut loc o astfel de provocare sau capcana Provocarea are loc atunci când ofițerii sub acoperire nu se limitează la investigarea activității infracționale într-o maniera pasiva, ci exercita o asemenea influenta asupra persoanei vizate încât sa o determine sa comită infracțiunea, pe care altfel nu ar fi comis-o, in scopul de a constata infracțiunea, adică, de a obține probe si de a iniția urmărirea penala. Rațiunea interdicției privind provocarea este aceea ca sarcina politiei este de a preveni si investiga infracțiunile si nu de a instiga la comiterea lor. Curtea menționează că necesitatea existenței „motivelor rezonabile" bazate pe criterii obiective este aplicabilă în cazul utilizării agenților sub acoperire atât în procedurile penale, cât si în procedurile disciplinare profesionale.

Curtea reține că garanțiile unui proces echitabil în materie penală, stabilite de către Curtea Europeană, sunt aplicabile în egală măsură și procedurilor disciplinare (a se vedea, inter alia, Vanjak v. Croația, 14 ianuarie 2010), luând în considerare atât gravitatea acuzațiilor împotriva agentului public, cât și consecințele grave aplicabile, și anume pierderea locului de muncă, în ciuda faptului că legislația operează cu categoria de răspundere disciplinară, și nu penală.

Curtea Constituțională prin hotărârea nr.7 din 16.04.2015 „cu privire la controlul prevederilor Legii 325 din 23.12.2013 consacră Dreptul persoanei de a nu fi judecat în baza probelor acumulate în urma provocării. Implicarea unui agent sub acoperire impune existența unor motive prealabile întemeiate pentru a se bănui că persoana vizată este implicată într-o activitate criminală similară sau a comis un act criminal similar celui comis anterior. Autorizarea activității unui agent sub acoperire trebuie să fie legală din punct de vedere formal; o simplă decizie administrativă în care nu sunt prezentate informații complete cu privire la scopul și motivele aplicării unei astfel de metode nu este suficientă. In ceea ce privește scopul implicării unui agent sub acoperire, acesta poate fi implicat (doar) pentru a se alătura unei urmăriri penale în curs de desfășurare, el trebuind să se abțină de la instigarea persoanei vizate la comiterea unui act criminal (agent provocator) - de exemplu prin oferirea „insistentă" a unei sume de bani în scopul comiterii unei infracțiuni

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, interesul public nu poate justifica utilizarea de către instanțe a probelor obținute ca rezultat al instigării, întrucât acest fapt ar expune agentul public riscului de a fi privat în mod definitiv de un proces echitabil, chiar de la început (a se vedea cauzele Teixeira de Castro v. Portugalia, §§ 35-36 și 39; Khudobin v. Rusia, § 128; și Vanyan v. Rusia, §§ 4647).

Necesitatea existenței „motivelor rezonabile" bazate pe criterii obiective este aplicabilă în cazul utilizării agenților sub acoperire atât în procedurile penale, cât si în procedurile disciplinare profesionale. De altfel, Curtea Europeană a reținut în jurisprudența sa constantă faptul că prezumția nevinovăției este aplicabilă nu doar în procedurile penale, ci și în cazurile în care instanțele naționale au trebuit să se pronunțe cu privire la vinovăție. Scopul acestei prezumții este să împiedice emiterea oricăror opinii potrivit cărora reclamantul ar fi vinovat, înainte ca acesta să fie condamnat conform legii. Este suficient ca, în lipsa unor temeiuri concrete și a unei hotărâri definitive a unei instanțe, să existe o asemenea opinie care ar sugera că autoritatea publică îl

privește pe reclamant ca fiind vinovat (a se vedea cauzele Allenet de Ribemont v. Franța din 10 februarie 1995, § 41, și Minelli v. Elveția din 25 martie 1983, §28).

Jurisprudența Curții Europene cu privire la implicarea agenților sub acoperire și, mai exact, cu privire la utilizarea lor în calitate de agenți provocatori în cadrul procedurilor de investigație (penale) analizează și asimilează activitatea acestora cu acțiunile de instigare la comiterea de infracțiuni.

Astfel, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene, instigarea arc loc acolo unde lucrurile nu se limitează la cercetarea activității ilegale de o manieră esențialmente pasivă, ci se exercită o influență asupra subiectului în vederea comiterii unei fapte sancționabile care, altfel, nu ar fi fost comisă (a se vedea cauzele Pareniuc v. Moldova, § 38; Teixeira de Castro v. Portugalia, § 38).

Principiile directoare care pot fi desprinse din jurisprudența Curții Europene (a se vedea, în special, Furcht v. Germania, 23 octombrie 2014, §§ 47-53; Bannikova v. Rusia, 4 noiembrie 2010, §§ 36-50; Ramanauskas v. Lituania, 5 februarie 2008, §§50- 61; Khudobin v. Rusia, 26 octombrie 2006, §128; Texeira de Castro v. Portugalia, 9 iunie 1998, §36) pot fi rezumate în felul următor: - implicarea unui agent sub acoperire impune existența unor motive prealabile întemeiate pentru a se bănui că persoana vizată este implicată într-o activitate criminală similară sau a comis un act criminal similar celui comis anterior; - autorizarea activității unui agent sub acoperire trebuie să fie legală din punct de vedere formal; o simplă decizie administrativă în care nu sunt prezentate informații complete cu privire la scopul și motivele aplicării unei astfel de metode nu este suficientă; - în ceea ce privește scopul implicării unui agent sub acoperire, acesta poate fi implicat (doar) pentru a se alătura unei urmăriri penale în curs de desfășurare, el trebuind să se abțină de la instigarea persoanei vizate la comiterea unui act criminal (agent provocator) - de exemplu prin oferirea „insistentă" a unei sume de bani în scopul comiterii unei infracțiuni.

Cu titlu de principiu, că primul contact al testorului cu un agent public în cadrul unei situații simulate ar putea fi justificat numai dacă există motive preliminare, obiective și [întemeiate de a se suspecta faptul că un anumit agent public este predispus să comită acte de corupție. Per a contraria, în cazul în care comportamentul profesional impecabil al unui agent public nu a stârnit nici o suspiciune cu privire la posibila lui coruptibilitate, nu există nici o necesitate din partea societății să se arunce o umbră generală de suspiciune cu privire la acest agent public doar pentru simplul fapt că entitatea publică în care activează sau alți colegi de-ai săi care desfășoară o muncă similară s-ar fi arătat toleranți față de fenomenul corupției

În vederea verificării corectitudinii desfășurării procesului, autoritățile trebuie să facă dovada existenței indiciilor potrivit cărora fapta ar fi fost comisă de către agentul public testat și fără implicarea autorităților statului. În speță, o asemenea dovadă nu a fost prezentată.

Totodată, Curtea reține că garanțiile unui proces echitabil nu se aplică în exclusivitate procedurii judiciare stricto sensu, ci se extind și asupra etapelor ei precedente și ulterioare

Potrivit prevederilor Legii 325/2013 testarea integrității agentului public poate avea loc pe o perioadă de 6 luni cu posibilitatea prelungirii pe o perioadă de 6 luni de către instanța de judecată abilitată cu acest drept. în speță din materialele cauzei nu se poate constata când a fost

supus testului integrității profesionale Cijicenco Alexandru, înăuntrul perioadei stabilite de către instanță sau după.

La fel nu este clar dacă Cijicenco Alexandru a fost preîntâmpinat în formă scrisă de către instituția unde activează despre posibilitatea supunerii lui anumitor provocări prin teste de integritate în cadrul activității cotidiene, așa cum prevede expres norma din art.28 alin. (1) Legii 325/2013.

Condițiile de contestare a rezultatelor testului de integritate profesională.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nt.37 din 07.12.2021 s-a declarat neconstituționale articolul 3438, textul „și de apreciere a rezultatului testului de integritate profesională" din articolul 3436 din Codul de procedură civilă și alineatele (2), (3) și (4) din articolul 17 al Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale.

Până la modificarea legislației în domeniul evaluării integrității instituționale, instituția care evaluează integritatea instituțională va aprecia, după efectuarea testului de integritate profesională, rezultatul acestuia. După comunicarea rezultatului testării, agentul public testat va avea posibilitatea: 1) să conteste rezultatul testării integrității profesionale în instanța de judecată în ordinea contenciosului administrativ; 2) să participe în instanța de judecată la examinarea rezultatului testării integrității, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 3) să aibă acces la materialele testării, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; 4) să utilizeze căile de atac reglementate de Codul administrativ. Contestarea rezultatului testării integrității profesionale suspendă cursul termenului de prescripție de tragere la răspundere disciplinară.

Prin urmare, reclamantul solicită anularea raportului privind rezultatele testării integrității profesionale din cadrul SA „Drumuri Căușeni" în privința lui Cijicenco Alexandru.

La data de 20 martie 2024, autoritatea publică pârâtă Centrul Național Anticorupție a depus referința pe marginea cauzei prin care solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d.15-17)

În motivarea poziției sale, a indicat că, reprezentantului reclamantului susține că Cijicenco Alexandru nu este agent public și nu este subiect al Legii nr.325/2013. Susține că, potrivit art.3 din Legea integrității nr.82/2018, agent public este o persoană încadrată într-o entitate publică și prestează servicii de interes public. Entitate publică reprezintă persoană juridică cu statut de întreprindere de stat sau municipală, societate pe acțiuni în care statul majoritar de acțiuni.

Mai mul ca atât, inițierea testării integrității profesionale în cadrul entităților publice de drept privat cu atribuții în domeniul întreținerii și reabilitării drumurilor a fost autorizată de către instanța de judecată.

În cerere reprezentantul reclamantului invocă de mai multe ori că înregistrările audio/video a testului de integritate în privința reclamantului au fost manipulate prin completări, ștergeri de convorbiri, redactarea de stenograme prin concluzii proprii contrare înregistrărilor audio/video.

Potrivit art. 19 alin (8) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, în scopul asigurării confidențialității și a conspirării, pentru confirmarea rezultatului negativ al

testului integrității profesionale, entității publice sau, după caz, organului de autoadministrare îi sînt transmise înregistrările audio/video necesare, care pot fi prelucrate astfel încît imaginea și vocea altor persoane decît agentul public testat, imaginile automobilelor, localurilor, ale altor fundaluri precum și sunetele împrejurărilor înregistrate să nu poată fi recunoscute. Menționează că, înregistrările audio/video au fost prelucrate în așa fel încît comportamentul agentului public nu a fost schimbat. Concomitent informează că înregistrările audio/video nu conțin subtitrări (stenograme).

Referitor la argumentul reprezentantului reclamantului precum că acestuia nu i-a fost prezentată versiunea completă a Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale, informează că, agenților publici, supuși testului de integritate profesională se prezintă doar extras din acest raport în parte ce îi vizează în scopul protecției datelor cu caracter personal a altor agenți publici supuși testului de integritate profesională.

Susține că, invocă reprezentantul reclamantului că în privința reclamantului nu sunt careva informații compromițătoare și nu a fost temei de efectuare a testului de integritate profesională în privința acestuia.

Potrivit art. 13, alin.(3) din Legea nr.325/2013 agenții publici supuși testării integrității profesionale sînt selectați în mod aleatoriu, în funcție de riscurile de corupție identificate în cadrul entității publice la etapa întâii a evaluării integrității instituționale.

În baza Deciziei din 04 aprilie 2022 pentru a fi supuși testării integrității profesionale au fost selectați următoarele categorii de agenți publici din cadrul entităților publice de drept privat cu atribuții în domeniul întreținerii și reabilitării drumurilor: agenți publici implicați în procesul decizional; agenți publici implicați în procesul de gestionare a fondurilor și a patrimoniului entității; agenți publici care sunt investiți cu funcții de control și supraveghere; agenți publici implicați în procesul de achiziții publice.

Informează instanța că Centrul a inițiat testarea integrității profesionale cu respectarea procedurilor legale de motivare a deciziei de inițiere a evaluării integrității instituționale și a fost împuternicit legal să desfășoare testarea integrității profesionale în privința reclamantului prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11.04.2022. Agentului public i-a fost asigurat dreptul de a contesta rezultatul testului de integritate profesională, pînă aplicarea sancțiunii disciplinare de către angajator. Astfel, reclamantul este asistat de un avocat în cadrul procesului judiciar, are posibilitatea să-și argumenteze poziția, să aducă probe, etc.

Referitor la argumentele reprezentantului reclamantului că Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale se bazează pe activități de provocare din partea Centrului, informează că, Centrul a inițiat testarea integrității profesionale cu respectarea procedurilor legale de motivare a deciziei de inițiere a evaluării integrității instituționale și a fost împuternicit legal să desfășoare testarea integrității profesionale în privința reclamantului prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.09.2021.

Situația în care a fost surprins reclamantul, nu constituie o provocare din partea testorului, dar o situație virtuală, simulată și similară celei din activitate de serviciu, asupra căreia ultimul întocmește un raport privind rezultatele testării. Mai mult ca atât, din înregistrările audio/video

este cert că testorul nu a exercitat asupra reclamantului o influență încât acesta să comită o faptă interzisă.

Prin urmare, autoritatea publică pârâtă, în temeiul art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată:

Reprezentantul reclamantului Cijicenco Alexandru, avocatul Cijicenco Radu, a susținut acțiunea depusă, solicitând admiterea acesteia.

Reprezentanta autorității publice pârâte Centrul Național Anticorupție, Maxim Violeta, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Reclamantul Cijicenco Alexandru nu s-a prezentat, interesele acestuia fiind reprezentate de către avocatul Cijicenco Radu.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea reclamantului Cijicenco Alexandru, audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept. Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Prin prisma art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau

afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art. 20 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Astfel, pct. 1.6 din Raportul Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul SA „Drumuri Căușeni” este un act administrativ individual emis în privința reclamantului Cijicenco Alexandru.

Instanța de judecată reține că admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ prevede că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamantul este destinatarul actului administrativ contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”. ”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea

în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond.

Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, art. 20 Constituția Republicii Moldova, art. 39 din Codul administrativ).

În conformitate cu art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Centrului Național Anticorupție este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, deoarece aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantul Cijicenco Alexandru cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Mai mult, acțiunea înaintată de către reclamantă reprezintă o acțiune în contestare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Obiectul acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Potrivit art. 22 alin. (1) din Legea nr. 325 din 23.12.2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale, testul de integritate profesională şi sancţiunea disciplinară aplicată ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională pot fi contestate de agentul public testat direct în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

Urmează a fi menționat că acțiunea în contencios administrativ privind anularea pct. 1.6 al Raportului Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul SA „Drumuri Căușeni”, și anume înregistrarea rezultatului negativ al testului de integritate profesională, prin încălcarea prevederilor art. 7 alin. (2) lit. a) al Legii nr. 325/2013 de neadmitere a manifestărilor de corupție de către agentul public Cijicenco Alexandru, a fost înaintată la data de 04 ianuarie 2024, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul Cijicenco Alexandru.

Ab initio, instanța de judecată a constatat că prin prisma prevederilor art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, motive de inadmisibilitate în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de Cijicenco Alexandru nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Cu referire la temeinicia acțiunii.

La caz, din materialele dosarului instanţa reţine că, prin decizia Centrului Național Anticorupție din 04 aprilie 2022 s-a decis inițierea testării integrității profesionale în privința agenților publici din cadrul entităților publice de drept privat cu atribuții în domeniul întreținerii și reabilitării drumurilor pe un termen de 6 luni. (f.d. administrativ 1-6)

La data de 04 aprilie 2022, Centrul Național Anticorupție s-a adresat Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) cu demersul prin care a solicitat autorizarea deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul entităților publice de drept privat cu atribuții în domeniul întreținerii și reabilitării drumurilor, pe un termen de 6 luni. (f.d. administrativ 7-12)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 aprilie 2022, s-a admis demersul din 04 aprilie 2022 înaintat de Centrul Național Anticorupție privind autorizarea deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul entităților publice de drept privat cu atribuții în domeniul întreținerii drumurilor, pe un termen de 6 luni. (f.d. administrativ 13-18)

Conform pct. 1.6 al extrasului din Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul entităților publice de drept privat cu atribuții în domeniul întreținerii și reabilitării drumurilor, 1.6. Cijicenco Alexandru, *”exercitându-și atribuțiile de serviciu, Gorin Alexandr a admis corupție în activitatea sa manifestate prin acceptarea returnării unei sume de bani ”otcat” din cadrul contractului ce urma a fi încheiat.*

Astfel, în cadrul discuțiilor testorul s-a adresat SA „Drumuri Căușeni” cu solicitarea de încheiere a unui contract pentru construcția/reparația unei porțiuni de drum, contract finanțat dintr-un grant extern, agentul public Gorin Alexandr fiind delegat de directorul întreprinderii Cijicenco Alexandru să soluționeze această solicitare, a concretizat locul și volumul lucrărilor.

În timp ce agentul public Gorin Alexandr definitiva volumele lucrărilor și valoarea contractului (potrivit calculelor suma era mai mare de 2 milioane de lei), testorul a comunicat agentului public Gorin Alexandr ca acesta să mărească suma în devizul de cheltuieli cu 10%, ceea ce ar reprezenta remunerarea ”otcatul” pentru factorii decizionali din cadrul administratorilor grantului. Agentul public Gorin Alexandr a concretizat mărimea remunerării și a comunicat că asta trebuie de discutat cu directorul întreprinderii Cijicenco Alexandru. Testorul l-a rugat să medieze această discuție cu directorul, agentul public Gorin Alexandr a fost de acord și a spus că revine cu un apel.

Testorul a revenit și a întrebat dacă solicitarea sa a fost adusă la cunoștință agentului public Cijicenco Alexandru și ce propunere are acesta, agentul public Gorin Alexandr a comunicat că a discutat cu directorul și ultimul i-a oferit o soluție, la întâlnirea cu testorul agentul public Gorin Alexandr a spus că agentul public Cijicenco Alexandru i-a dat indicație să pregătească devizul de cheltuieli pentru porțiunea de drum selectată, să încheie contractul și să dea la subantrepriză executarea lucrărilor și subantreprenorii deja se vor achita cu testorul cu acelea 10%, totodată agentul public Gorin Alexandr a comunicat că încă nu cunoaște cum de mărit prețul că să poată da acele 10%.

Agentul public Cijicenco Alexandru în cadrul întîlnirii cu testorul a confirmat că agentul public Gorin Alexandr i-a adus la cunoștință solicitarea testorului și el deja i-a comunicat cum

să procedeze ”- eu i-am spus cum să facă tăt”, să dea la subantrepriză, confirmând astfel faptul că el cunoștea despre mărirea sumei contractului cu 10% care ulterior urmau a fi oferiți persoanelor care administrează proiectul. Testorul a insistat să fie pregătit devizul că nu este mult timp, iar agentul public Cijicenco Alexandru l-a asigurat pe testor că agentul public Gorin Alexandr v-a pregăti devizul de cheltuieli cât mai rapid.” (f.d. administrativ 22-23)

La data de 19 decembrie 2023, Centrul Național Anticorupție a expediat Agenției Proprietății Publice, Raportul privind rezultatele evaluării integrității instituționale. (f.d. administrativ 19-21)

Prin urmare, la data de 04 ianuarie 2024, Cijicenco Alexandru s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea actului administrativ individual defavorabil. (f.d.5-8)

Instanța de judecată reține că, pentru soluționarea litigiului, este necesar să verifice dacă rezultatul negativ al testului de integritate profesională atribuit reclamantului Cijicenco Alexandru a fost stabilit cu respectarea condițiilor prevăzute de Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale și dacă materialele administrate justifică în mod obiectiv concluzia autorității publice pârâte.

În acest sens, potrivit art. 1 din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale (în continuare Legea nr. 325/2013), prezenta lege stabileşte scopul, principiile, mijloacele, metodele, procedurile şi efectele juridice ale evaluării integrităţii instituţionale în cadrul entităţilor publice.

Conform art. 3 din Legea nr. 325/2013, procesul de evaluare a integrităţii instituţionale se desfăşoară cu respectarea obligatorie a următoarelor principii: a) legalitatea; b) respectarea drepturilor şi a libertăţilor fundamentale ale omului, a demnităţii umane şi profesionale; c) stabilirea echilibrului just dintre drepturile şi libertăţile fundamentale ale cetăţenilor afectaţi de manifestările de corupţie ale agenţilor publici, pe de o parte, şi drepturile şi libertăţile fundamentale ale agenţilor publici, pe de altă parte; d) tratamentul nepărtinitor, echitabil şi nediscriminatoriu al agenţilor publici supuşi testării; e) prezumţia de bună-credinţă a subiecţilor evaluării integrităţii instituţionale; f) prezumţia integrităţii instituţionale a entităţilor publice; g) transparenţa rezultatelor evaluării integrităţii instituţionale, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege şi Legea nr. 245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat; h) respectarea vieţii private şi protecția datelor cu caracter personal.

Totodată, art. 4 din Legea nr. 325/2013 definește *testul de integritate profesională* ca fiind creare şi aplicare de către testor a unor situaţii virtuale, simulate, similare celor din activitatea de serviciu, materializate prin operaţiuni disimulate, condiţionate de activitatea şi comportamentul agentului public testat, în vederea urmăririi pasive şi stabilirii reacţiei şi a conduitei acestuia, determinînd astfel gradul de afectare a climatului de integritate instituţională şi riscurile de corupţie în cadrul entităţii publice în procesul evaluării integrităţii instituţionale.

Din conținutul normei citate rezultă că testarea integrității profesionale presupune observarea conduitei agentului public în cadrul unei situații simulate, fără ca activitatea testorului să se transforme într-o intervenție care să determine comportamentul ce urmează a fi evaluat.

Prin urmare, rezultatul testării trebuie să reflecte conduita efectivă a persoanei supuse testului, iar nu o interpretare subiectivă a unor discuții sau acțiuni al căror sens nu este stabilit cu suficientă certitudine.

Potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013, agenţii publici au obligaţia: a) să nu admită manifestări de corupţie; b) să denunţe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicaţi în acţiunile prevăzute la lit. a); c) să denunţe imediat influenţele necorespunzătoare, să declare cadourile şi conflictul de interese în conformitate cu legislaţia; d) să cunoască şi să respecte obligaţiile ce le revin conform politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale prevăzute la art. 5; e) să respecte cerinţele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice, care i-au fost aduse la cunoştinţă; f) să îndeplinească măsurile incluse în planul de integritate adoptat în urma evaluării integrităţii instituţionale.

În continuare, instanța reține că, art. 13 alin. (3) din Legea nr. 325/2013 prevede expres că, (...) Agenții publici supuși testării integrității profesionale sînt selectați în mod aleatoriu, în funcție de riscurile de corupție identificate în cadrul entității publice la etapa întîi.

Potrivit art. 16 alin. (3) din Legea nr. 325/2013, testele de integritate profesională se realizează cu respectarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale agentului public. Posibilitatea îngrădirii acestora în cadrul testului de integritate profesională este prevăzută în decizia motivată de iniţiere a testării integrităţii profesionale, autorizată conform art. 14.

În același timp, art. 17 alin. (1) din Legea nr. 325/2013 prevede că, rezultatul testului de integritate profesională este apreciat drept: a) pozitiv – dacă agentul public testat a dat dovadă de integritate profesională, respectînd obligaţiile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a)–c); b) negativ – dacă agentul public testat nu a respectat obligaţiile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a)–c); c) neconcludent – dacă comportamentul agentului public testat nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ, precum şi în situaţiile în care testul de integritate profesională a fost realizat cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

Din interpretarea sistematică a acestor dispoziții rezultă că rezultatul negativ presupune constatarea unei conduite care demonstrează nerespectarea obligațiilor legale prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a)–c), iar nu simpla existență a unor împrejurări susceptibile de interpretări diferite.

În cauza examinată, potrivit pct. 1.6 din extrasul raportului contestat, concluzia privind conduita reclamantului se întemeiază, în esență, pe discuțiile purtate între testor și Gorin Alexandru, precum și pe interpretarea ulterioară a discuției dintre testor și reclamant. Se reține că testorul ar fi solicitat majorarea cu 10% a valorii devizului de cheltuieli, suma respectivă urmând să fie achitată persoanelor care administrau proiectul finanțat din grant extern.

Din aceeași descriere rezultă că inițiativa privind majorarea devizului cu 10% a aparținut testorului, care i-a comunicat această solicitare lui Gorin Alexandru. Acesta din urmă a afirmat că problema urma să fie discutată cu directorul întreprinderii, Cijicenco Alexandru. Ulterior, potrivit relatării testorului, Gorin Alexandru i-ar fi comunicat că reclamantul i-a indicat să pregătească devizul, să încheie contractul și să transmită lucrările în subantrepriză, urmând ca subantreprenorii să se achite cu testorul.

În ceea ce îl privește nemijlocit pe reclamant, raportul interpretează afirmația „eu i-am spus cum să facă tăt” drept o confirmare a faptului că acesta cunoștea despre majorarea sumei contractului cu 10% și despre destinația ulterioară a banilor.

Instanța de judecată constată însă că o asemenea concluzie presupune stabilirea fără echivoc a conținutului informației comunicate reclamantului, a cunoașterii de către acesta a scopului urmărit și a acceptării conștiente a modalității propuse. Or, afirmația reprodusă în raport, privită izolat, nu demonstrează în mod necesar toate aceste împrejurări. Pentru a putea constitui un temei suficient al rezultatului negativ, aceasta trebuie analizată în contextul integral al convorbirii și coroborată cu celelalte probe administrate.

Instanța de judecată nu poate substitui lipsa unei asemenea demonstrări prin preluarea concluziei formulate de testor, întrucât legalitatea actului administrativ individual defavorabil trebuie verificată prin raportare la faptele efectiv stabilite și la normele legale aplicabile.

Mai mult, în descrierea situației simulate, solicitarea de majorare cu 10% a valorii contractului nu a fost formulată inițial de reclamant sau de Gorin Alexandru, ci de testor. Această împrejurare nu conduce, prin ea însăși, la concluzia că a existat o provocare nelegală, însă impune verificarea atentă a conduitei testorului, pentru a stabili dacă acesta s-a limitat la observarea pasivă a comportamentului persoanelor testate ori a exercitat o influență determinantă asupra conduitei evaluate.

Or, simpla autorizare a testării nu dispensează autoritatea de obligația de a demonstra că situația concretă a fost realizată în limitele legii și că rezultatul negativ reflectă conduita reală a persoanei testate.

Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Aplicând aceste dispoziții, instanța reține că aprecierea legalității rezultatului testării presupune examinarea efectivă a materialelor care îl fundamentează, iar nu doar verificarea existenței formale a raportului. Concluziile autorității trebuie să fie susținute de probe suficiente și coerente, care să permită stabilirea faptelor imputate reclamantului.

Instanța de judecată reține că reclamantul a invocat faptul că activitatea sa în cadrul SA „Drumuri Căușeni” nu îl transformă, prin ea însăși, în agent public și că nu ar fi demonstrată întrunirea condițiilor legale pentru supunerea sa testării integrității profesionale.

În acest sens, art. 3 din Legea integrității nr. 82 din 25 mai 2017 definește *agentul public* ca fiind persoană încadrată într-o entitate publică şi care exercită o funcţie publică, o funcţie publică cu statut special, o funcţie de demnitate publică, este angajată în cabinetul persoanei cu funcţie de demnitate publică sau prestează servicii de interes public, precum şi alesul local.

Același articol definește *entitatea publică* drept persoană juridică cu statut de: a) autoritate publică, autoritate centrală, autoritate publică centrală de specialitate, autoritate publică locală, precum şi de structură organizaţională de pe lîngă sau din sfera de competenţă a acestora; b) autoritate, instituţie, organ, organizaţie, oficiu sau agenţie de stat, autonomă, independentă, de autoadministrare şi/sau de reglementare; c) Curte Constituţională, instanţă de judecată,

procuratură; d) întreprindere de stat sau municipală, societate pe acţiuni în care statul deţine pachetul majoritar de acţiuni.

Astfel, instanța de judecată reține că, testarea integrității profesionale a avut lor în cadrul SA ”Drumuri Căușeni”, fiind o societate pe acţiuni în care statul deţine pachetul majoritar de acţiuni, astfel, Cijicenco Alexandru în calitate de director al SA ”Drumuri Căușeni” este o persoană care prestează servicii de interes public într-o entitate publică.

Instanța reține că, pentru a justifica rezultatul negativ al testării integrității profesionale în privința reclamantului Cijicenco Alexandru, pârâtul trebuia să demonstreze, prin probe suficiente, concludente și pertinente, că acesta a manifestat un comportament contrar obligațiilor de integritate, iar nu doar să formuleze presupuneri sau interpretări asupra discuțiilor purtate în cadrul testării.

În speță, din extrasul Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale rezultă că pârâtul și-a întemeiat concluzia referitoare la reclamant, în esență, pe relatarea testorului despre discuția purtată cu Gorin Alexandru și pe interpretarea unei afirmații atribuite reclamantului, potrivit căreia acesta ar fi comunicat: „eu i-am spus cum să facă tăt”. Pârâtul a dedus din această afirmație că reclamantul cunoștea și acceptase majorarea cu 10% a valorii contractului, în vederea transmiterii ulterioare a sumei respective către testor.

Totuși, instanța constată că o asemenea concluzie reprezintă interpretarea dată de pârât celor relatate, fără ca, din materialele prezentate, să rezulte în mod neechivoc că reclamantul a cunoscut scopul pretinsei majorări, a acceptat transmiterea unei sume de bani cu titlu de remunerație ilicită ori a dispus în mod conștient organizarea unei asemenea operațiuni. Simpla confirmare a faptului că reclamantul i-ar fi comunicat lui Gorin Alexandru cum să procedeze și că lucrările urmau să fie atribuite unui subantreprenor nu demonstrează, prin ea însăși, că reclamantul a urmărit sau a acceptat realizarea unei conduite corupte.

Instanța subliniază că trebuie făcută distincția între cunoașterea unor discuții referitoare la organizarea lucrărilor și acceptarea conștientă a unei înțelegeri ilicite. Aceste împrejurări nu sunt echivalente, iar existența celei din urmă nu poate fi dedusă automat din prima, în lipsa unor elemente probatorii care să confirme legătura dintre conduita reclamantului și pretinsa intenție de a facilita transmiterea celor 10%.

Or, pârâtul nu putea substitui demonstrarea faptelor prin probe unei aprecieri subiective asupra semnificației declarațiilor atribuite reclamantului. Pentru a putea susține legalitatea concluziei sale, acesta trebuia să explice și să demonstreze în ce mod acțiunile concrete ale reclamantului întrunesc elementele conduitei imputate, precum și care sunt probele ce confirmă că reclamantul a acționat cunoscând și acceptând scopul pretins ilicit al operațiunii.

În acest context, instanța reține că rezultatul negativ al testării integrității profesionale nu poate fi justificat exclusiv prin presupuneri, deducții sau interpretări ale autorității care a efectuat evaluarea. Deși pârâtul este competent să aprecieze materialele testării, această competență nu îl exonerează de obligația de a fundamenta concluziile pe fapte demonstrate și de a asigura o legătură logică și verificabilă între probele administrate și conduita imputată persoanei testate.

De asemenea, instanța constată că existența unei relatări a testorului despre cele comunicate de o altă persoană nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a demonstra, dincolo de simpla interpretare a pârâtului, intenția reclamantului. În lipsa unor elemente probatorii care să confirme fără echivoc sensul atribuit afirmației respective și implicarea conștientă a reclamantului în pretinsa înțelegere, concluzia privind încălcarea integrității profesionale rămâne una dedusă de autoritate, iar nu demonstrată prin probe suficiente.

Instanța nu ignoră importanța prevenirii și combaterii corupției și nici rolul testării integrității profesionale în realizarea acestui scop. Totuși, eficiența unui asemenea mecanism nu poate prevala asupra obligației autorității de a demonstra temeinicia concluziilor sale în fiecare caz concret. Scopul preventiv al testării nu justifică atribuirea unei conduite culpabile unei persoane în baza unor interpretări care nu sunt susținute suficient de materialele cauzei.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că pârâtul nu a demonstrat în mod suficient că reclamantul Cijicenco Alexandru a cunoscut și a acceptat pretinsa înțelegere privind transmiterea unei sume de bani cu titlu ilicit. Concluzia negativă referitoare la reclamant se bazează, în esență, pe interpretarea dată de pârât discuțiilor și afirmațiilor reținute în raport dintre testor și Gorin Alexandr, fără ca materialele prezentate să confirme în mod concludent conduita imputată reclamantului.

În aceste condiții, instanța consideră că actul administrativ individual defavorabil contestat nu este susținut de o bază probatorie suficientă în partea ce îl vizează pe reclamant. Întrucât legalitatea și temeinicia unei asemenea concluzii presupun demonstrarea faptelor care stau la baza sa, iar nu simpla formulare a unor presupuneri cu privire la intenția persoanei testate, se impune anularea actului contestat în partea referitoare la Cijicenco Alexandru.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Reieșind din cele relatate *supra,* examinând temeiurile invocate de către reclamantul Cijicenco Alexandru întru anularea parțială a actului administrativ individual contestat și coroborându-le cu contraargumentele invocate de pârât întru confirmarea legalității actului administrativ individual emis, instanța de judecată a identificat temei de anulare în parte a actului administrativ individual defavorabil, motiv pentru care acțiunea depusă de Cijicenco Alexandru urmează a fi admisă.

Din aceste considerente, instanța de judecată urmează să anuleze actul administrativ individual - pct. 1.6 al Raportului Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul SA „Drumuri Căușeni”, și anume înregistrarea rezultatului negativ al testului de integritate profesională, prin încălcarea prevederilor art. 7 alin. (2) lit. a) al Legii nr. 325/2013 de neadmitere a manifestărilor de corupție de către agentul public Cijicenco Alexandru.

În conformitate cu prevederile art. 224-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea în contencios administrativ depusă de Cijicenco Alexandru.

Se anulează pct. 1.6 al Raportului Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul SA „Drumuri Căușeni”, și anume înregistrarea rezultatului negativ al testului de integritate profesională, prin încălcarea prevederilor art. 7 alin. (2) lit. a) al Legii nr. 325/2013 de neadmitere a manifestărilor de corupție de către agentul public Cijicenco Alexandru.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani.

Președintele ședinței,
Judecător Cristina Panfil